

ניצוצי חיזוק ואמונה
מאוצר שיחותיו ומכתביו של הגאון הצדיק
רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א

המגלה ההידר

'לא תשכח מפי זרעו'

ואמרו חז"ל (סוטה מב ע"ב) שעמד להילחם עם ישראל דוקא בזמן קריאת שמע, כדי שיהיו טרודים פן יפרוץ המלחמה בכל עת ורגע ולא יוכלו לקרוא קריאת שמע, כאשר ראה דוד כל זאת, **הוא ידע שעתה רוצה השי"ת ממנו שיפעל את עוז גבורתו** כאשר פעל באותו מעשה עת היה רועה את צאן אביו.

■ מלבוש לזכרון

וזהו הפשט של הקרי 'ונשא זה מהעדר', שאחר אותו מעשה עם החיות הטורפות הוא שחט את אותו השה ועשה מעורו מלבוש, ולבש את המלבוש כדי שיזכור תמיד סיפור אותו מעשה, וזה שאמר 'ונשא זה מהעדר' / ונשא זה מהעדר - היינו מלבוש זה.

ואחר כך אכן פעל דוד את גבורתו [האט ער טאקע געפראוועט די גבורה], הוא הרג את גלית הפלשתי ונעשה מזה קידוש ה' גדול עד למאוד!

■ לעשות התקרבות מכל מצב

ואכן בספר תהלים ישנם ביטויים נפלאים כאלו של **החזקת עצמו בהשי"ת בכל המצבים ממש! אלע סארטן מצבים!** במצב המר ביותר ברחניות; במצב הגרוע ביותר בגשמיות; בכל המצבים; **צועקים אל השי"ת ועושים מזה התקרבות!** [-שרייט מען צום אויבערשטן, מען מאכט דערפון התקרבות!].

הרי על דוד עבר כל כך הרבה מעברים - - - מה לא עבר עליו? הוא היה כסדר בסכנת חיים ורצו להרגו נפש, רדפו אותו באופן נורא, סברו עליו שהוא ממזר והוא פסול לבוא בקהל! **ומכל אלו הוא עשה התקרבות!**

ובכן, דייקא ע"י המעברים שעברו עליו והוא ברח אליו ית', **דייקא**

והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלקים חיים.

הסיפור היה שדוד היה רועה את צאן אביו, ובא ארי ודוב - וחז"ל (ראה רש"י שם) דרשו שהארי בא הוא ושני גוריו, והדוב עם שלשה גוריו, זאת אומרת שדוד לחם עם שבעה בעלי חיים טורפים... וכתוב שם (שם פסוק לד) **"ונבא הארי ואת הדוב ונשא שיה מהעדר"**, ויצא דוד אחריהם והרג את כולם והציל את השה משיניהם הטורפות!

והנה בפסוק זה ישנו 'קרי' ו'כתיב', הכתיב הוא 'ונשא זה מהעדר', והקרי הוא 'ונשא זה מהעדר', ומבאר הגאון מווילנא זי"ע (אדרת אליהו, שמואל-א' ב', י') שדוד הרי היה רועה את הצאן, ושמירת העדר היתה מוטלת עליו, וא"כ כאשר בא בעל חי לטרוף מהעדר האחריות מוטלת עליו להצילם, לכן הוא קיבל בשעת מעשה אומץ חזק כזה להילחם עם הארי והדוב ועם גוריהם כדי להציל את השה מדיהם!

■ חילך לאורייתא!

ואחר שפעל גבורה גדולה כזוהוא התבונן וחשב לעצמו, למה עשה הקב"ה ככה שיבוא לפניו מעשה כזאת, שיצטרך להילחם בכוח ואומץ רב כזה עם בעלי חיים להציל את השה? **אין זה אלא כי השי"ת חפץ שיכיר בגודל רב גבורתו ויתננו לו! שינצלו לטובה לעבודת ה'! כך הוא בלי ספק! מוכרח לצאת מזה תועלת לעבודת ה'! כי בלי שום ספק שאין השי"ת חפץ ממנו שידער רב כוחו וגבורתו למען התגאות שהוא גיבור ורב כוח ורועה נאמן לצאנו, אלא השי"ת רוצה 'חילך לאורייתא' - לנצל את הגבורה לטובה להשי"ת!**

ולכן בשעה שעמדו כלל ישראל נגד הגויים, וגלית הפלשתי עמד ביניהם כאשר הוא מחרף מערכות אלקים חיים,

■ 'אין עוד מלבדו'

מובא מהבעל שם טוב הק' זי"ע (צוואת הריב"ש אות צ"ט) שהיות שטבע האדם הוא שכאשר לובש בגד חדש הוא מרגיש התחדשות, אזי מוטל עליו לנצל את ההתחדשות הזו להתחדש בעבודת השי"ת, להתחדש בלימוד התורה הקדושה, כי אם יש לו ממילא התחדשות ינצלו כראוי לטובה, (נראה כי היה אז איזה התחדשות בעת אמירת השיעור).

ובזה"ק איתא (תרומה קעה ע"ב): 'לא גלו ישראל מארצם עד שִׁכְפְּרוּ בְּקוֹדֶשׁ אֲרֶצְהוּ, וּבְמַלְכוּתָא דְּבֵית דָּוִד', ומבאר הבעש"ט הק' (מובא בדגל מחנה אפרים פרשת ואתחנן) שהפגם שכפרו במלכות בית דוד הוא, שדוד המלך ע"ה **היה עושה מכל המעברים שעברו עליו התקרבות להשי"ת!** כאשר היה לו איזה צער ומכאוב הוא ידע נאמנה ש"אין עוד מלבדו!" השי"ת רוצה ממנו משהו! כמו רועה נאמן שרואה אחד מן הצאן תועה בדרכו, אזי הוא מכה אותו או זורק עליו אבן להטותו לדרך הנכונה, כך הוא פנה ע"י מעבריו אל השי"ת, הוא התקרב על דם יותר ויותר, ואכן השי"ת היה בעזרו להושיעו מכל צריו עד שאמר (תהלים קטז, י"ב) **"מה אָשִׁיב לָהּ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי"**.

ואם היו כלל ישראל הולכים בדרך זה, יתכן מאוד שלא היו מגיעים לגלות, כי אם עושים מכל דבר התקרבות להשי"ת, לא היו מגיעים למצב שהוצרכו להיענש עונש גדול כזה של גלות.

■ מלחמה עם שבעה חיות טורפות

אנו רואים בפסוקי תנ"ך, שכאשר דוד רצה להרוג את גלית הפלשתי, שאל אותו שאול המלך: 'האם תוכל להילחם כנגדו? והרי הוא גיבור אדיר ואיש מלחמה מנעוריו!', ענה לו דוד (שמואל-א' יז, ל"ו) **"גם את הארי גם הדוב הכה עבדך**

על ידי כך הוא זכה להגיע לדרגתו העליונה של 'דוד מלך ישראל חי וקיים!'.

כל אחד הוא חידוש בפני עצמו!

וכל זה שייך אצל כל אחד ואחד ממש - לעשות מכל דבר התקרבות!

הרי הכל מה שנעשה ומה שעובר על האדם הוא - 'אין עוד מלבדו!' כל מה שעובר על האדם איזה מין צער, עליו לדעת שהשי"ת דוחק אותו במעט או ברב כדי שיתן אל לבו להתקרב אליו!

לויף צום אויבערשטן! תנוס אל השי"ת!

וכאשר הולך לו לאדם בכי טוב, כמובן שגם אז עליו להתקרב על ידי זה להשי"ת - "מה אָשיב לה' כִּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי" (תהלים קטז, י"ב).

בכל מה שעובר על האדם - אזי אם הוא מתנהג כפי רצון השי"ת, הוא מקבל זאת באהבה ונס אליו ית'! ובזה הוא זוכה להגיע למדרגה אליה הוא צריך להגיע!

כי כל אחד מישראל הוא חידוש בעולם בהשגות אלקות ובהתקרבות להשי"ת! ההתקרבות שהוא יכול לעשות אינו יכול השני לעשות! נמצא שמה שעובר עליו הוא בהשגחה פרטית, ועליו לעשות מכל זאת התקרבות להשי"ת!

ויש לדמות ענין זה ליומא דהילולא קדישא דרשב"י, כי רבי שמעון אמר לתלמידיו (פרשת נשא דף קכח ע"א) 'אָנן בְּחַבִּיבוּתָא תְּלִיָא מִלְתָּא', הענין שלנו הוא אחדות, הענין שלנו הוא שמחה, הגם שרבי שמעון בעצמו היה בחינת דין, אמנם הוא העביר זאת למידת חסד, כך מבואר בכתבי הארי הקדוש (פרי עץ חיים שער ספירת העומר פ"ז).

אשר על כן ביומו האחרון עלי אדמות אמר רבי שמעון על עצמו (אדרא זוטא דף רפח ע"א): "כִּל יוֹמִין דְּאִתְקַטְרְנָא בְּהַאי עֲלָמָא, בְּחַד קְטִירָא אִתְקַטְרְנָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא", כל ימי הייתי קשור בקשר אחד בהשי"ת!

לא לעזוב את השי"ת!

והארה זו האיר רבי שמעון בכלל ישראל, ועדיין הוא מאיר אור זה עד היום הזה! שלא להניח את הקשר שלנו עם השי"ת בכל אופן, יהיה מה שיהיה!

נישט אוועקגיין פון השם יתברך, יהיה מה שיהיה! בחלישות הדעת הגדולים ביותר ברוחניות ובגשמיות, לא לעזוב את השי"ת! נישט אפלאזן השי"ת!

האר"י הקדוש אומר (פרי עץ חיים שם) שביום ל"ג בעומר מאיר שם מיוחד המתהפך מ'דין' ל'רחמים', ושם זה עולה בגמטריא ע"ד, והוא מרומז בפסוק (ישעיה כו, ד) "בְּטַחוּ בַּה' עַד־עַד".

רבי שמעון האיר הארה נפלאה בעולם, 'רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו' (לשון רביה"ק ריש ספר ליקוטי מוהר"ן עפ"י דברי הגמ' שבת קלח ע"ב), שעל אף כל מה שיעבור על כלל ישראל, בכל זאת לא תשתכח התורה מהם, וכלל ישראל ישארו נאמנים להשי"ת! וואס עס וועט זיך איבערקאכן - וועט בלייבן אידן!

ברוך ה', אנו עומדים שלושת אלפי שנה אחר זמן קבלת התורה, וכלל ישראל יושבים והוגים בתורה! מדפיסים ספרי קודש! מתפללים להשי"ת! בני ישראל קורעים את עצמם למען כבוד שמו יתברך! אידן רייסן זיך צו השי"ת!

אשר בחר בנו מכל עם!

ובכן ייאמר שהשי"ת לא רימה את עצמו במה שבחר בנו! דער אויבערשטער האט זיך ממש גארנישט גענארט מיט אונז!

אך כל זה הוא בכוח הצדיקים שהאירו ומאירים זאת בנו, שכל אחד יחזיק בעקשנות דקדושה, להחזיק את עצמנו בכל אופן ובכל מצב בהשי"ת ולא ליפול בשום מצב!

ובפרט בזמן הזה אשר עובר על כל אחד כל מיני עניינים ומעברים שונים, כל מיני יאוש המחלישים דעתו של אדם, כל מיני עגמת נפש, אזי בכל ענין ובכל דבר שנעשה, הבחירה ביד האדם לבחור כדת מה לעשות, הבעל-דבר מנסה לרמות את האדם שיקח את הענין הזה ולהתרחק על ידו מהשי"ת, ואילו הצדיקים בעצותיהם מחזקים את האדם שיבחר בדרך החיים, לעשות מכל דבר התקרבות להשי"ת!

רבי שמעון מאיר לכל אחד

ובכן, היום יום ל"ג בעומר מאיר רבי שמעון בכל העולמות כולם! רבי שמעון הרי קרוב לכל אחד ואחד! ובכוחו וקדושתו יכולים לפעול כל טוב!

ואפילו שינוי מקום שהאדם משנה מקומו מהכא להתם, גם זה עושה שינוי אצל האדם, על כן יש לנצל את השינוי הלז להתחדש בעבודת השי"ת ולהשתנות לטובה!

ועזר השי"ת שנזכה אכן לפעול אצל רבי שמעון "צוה ישועות יעקב", שכולם יושעו בכל הנצרך להם, וכולם יזכו להתקרב להשי"ת, ויומתקו כל הדינים מעלינו ומעל כלל ישראל, ונזכה להמשיך בזכות רבי שמעון בר יוחאי כל מיני ישועות ברוחניות ובגשמיות!

נפשי בשאלתי

שאלות שעלו על שלחנא דמלאך

שאלה: הנה אני זוכה להיות מלמד דרדקי, ואבקש לדעת באופן כללי מה תפקידו של מלמד?

תשובה: התפקיד של המלמד הוא - לאהוב את התלמידים.

למו"ר רבי שלום נח [הנתיבות שלום של צ"ל] עלה פעם אחת מלמד, והשאלה הראשונה ששאל לו הוא האם הוא אוהב את תלמידיו. אצל רבי שלום נח אכן הרגישו זאת להדיא שכל תלמיד ותלמיד אוהב על לבו בחזקה... 'דאס אליין האט

געמאכט אז מען האט אים געוואלט פאלגן! [זה בעצמו גרם שירצו התלמידים לשמוע בקולו ולציית לו].

פעם אחת האט בימי החורף דאג עלי אבי צ"ל מאוד שלא אצטנן מהקור העז ששרר אז בירושלים, על כן הוא הליבש אותי בקאטשמ"ע [כובע צמר עב], ולא היה זה דבר רגיל שבחור ילך עם כובע כזו, על כן לא היה לי נעים להיות לבוש משונה משאר הבחורים, אמנם מצד שני לא היה לי החוצפה להתנגד, וכאשר רבי שלום נח ראה אותי כך הוא פנה אלי: דו מיט דיין שטריימעל"ע קוקט'ס אויס ווי א'קדוש מרחם אמו'!

[אתה עם השטריימל על ראשך נראה כקדוש מרחם אמו],
ודבריו אלו היו לי לחיות ולמשיב נפש.

*

שאלה: היה לי קשר אם בחור אחד, ולמעשה כהיום הוא מחוץ לכותלי ישיבה ומתדרדר והולך רח"ל, וכמעט בכל לילה אני מקשיב לדיבורו ולהגיגיו בשטותים והבלי עוה"ז, והאמת שאין לי כל כך זמן לטפל עמו כסדר, על כן שאלתי על מה להתמקד בעיקר, לדוגמה שיתפלל ויניח תפילין, או לחזקו באמונה, או פשוט לשמוע עוד מדברי הבלי, או לעשות שיעור עמו, כי אין לי האפשרות לעשות הרבה.

תשובה: אמונה אמונה! זהו הדבר היחיד מה שצריכים להשקיע בו בכל הכוח! וגם לספר לו מופתים מהצדיקים שעבדו את השי"ת, ולהגביר האמונה בלב הבחור שאם

מצייתים למה שהקב"ה רוצה, יכולים לעשות מופתים, ובמשך הזמן וועט די אמונה צוברענגן צו הודאה! [האמונה ימשיך הודאה!] להודות להקב"ה ולעשות ברכות בכוונה.

*

שאלה: האם יסודו של רביז"ל 'דאין לדחוק את השעה' הולך גם על תפילה פרטית, או רק על השתדלות גשמי.

תשובה: בוודאי שעולה גם על תפילה.

והשיעור לידע אימתי נכנס בגדר 'לדחוק את השעה', ווען מען שפירט אז עס מאטערט אויס! [כשמרגשים שהוא עליו כטורח ומשא כבד!] זהו יותר מדאי, ואזי דוחק את השעה, מען דארף בעטן מיט א געשמאק! [צריכים לבקש עם נועם] אך אם זה כבר בטיחה יתירה עליו זהו 'לדחוק את השעה'.

פניני המכתבים

מכתבי הגה"צ מורינו שליט"א
ל"ג בעומר תשפ"ד לפ"ק

■ 'לא תשכח על ידי זרעו'

¹ב"ה סדר בהעלתך סיון תשל"ד.

הזכרתי לי את הפסוק **"וְחִכִּיתִי לֵה' הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ"** (ישע"ה ח', י"ז) - כי תמיד כשאני לומד את התורה נ"ו שם מדבר רבינו מענין ההסתרה - 'שגם בהסתרה שבתוך ההסתרה בודאי גם שם מלובש השם יתברך', אני מזכיר את הפסוק הזה, ושדייקא ביום של נבואה קשה זו של **"וְאֲנִי הַסְתֵּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְּיָוִם הַהוּא"** (דברים לא, י"ח) - שם אנו מוצאים אהבתו אלינו והבטחתו **"כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ"** (שם כ"א) סופי-תיבות יוחאי, שהתורה לא תשכח על ידי זרעו של יוחאי, שהוא רשב"י - על ידי ספר הזוהר שלו, ובזהר דא יפקון מן גלותא.

יעקב מאיר בן חי' דינה שכטער

*

²ב"ה יום ד' וישב תשמ"א פעה"ק ירושלם ת"ו בב"א.

ואמנם זה פשוט וברור שבענין הקשר לצדיקים, אין בו ענין של עבודה להצדיק ח"ו ח"ו, אלא כענין אהבת התורה ונשיקת התורה, האם זו היא עבודה להספר תורה ח"ו?! אלא הוא שנתן לנו את התורה וברא את העולם על ידי התורה, כמו במדרש בראשית בתחילתו וכן בזהר חדש (בראשית דף י' ע"ב) על הפסוק **"וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אֱמוּנָה"** (משלי ח, ל') אל תקרי אמון אלא אומן, וזהו **"בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים"** - עם ראשית **"בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ"** (בראשית א' א') וזו היא התורה, ע"כ.

וכל התקרבותנו אליו ית"ש אי אפשר כי אם על ידי התורה.

ואם ירצה אחד להתקרב להשי"ת בלי התורה, אינו מקבלו כלל, והרי זה כופר, ונשאר נכרת ומנותק מהשי"ת ח"ו.

כן ראה הקב"ה שהצדיקים מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור (ימא לח ע"ב), כי

1. ספר אוסף מכתבים ח"א מתוך מכתב ע'.

2. ח"ד מתוך מכתב רע"ד.

להם היו נשמות מעולם האצילות, והגילוי אלקות שלהם היה עד אין קץ, ומהם מקבלים את האמונה הטהורה והדעת אלקים אשר בתורתו.

ויש מאמר הזהר (אחרי דף עט) שתלמידי רשב"י כשהיו רואים את רשב"י היו רהיטין [רצים] אחריו ואומרים **"אֲחֵרֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם תִּלְכּוּ"** (דברים יג, ה') ע"כ. והכונה בזה היא, שאין מתקרבין אליו יתברך - על ידי שרצים אחרי רבי שמעון.

ועיין ברבינו בחיי על הפסוק **"וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה לוֹ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְּקֶשׁ ה' יֵצֵא אֵל אֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לַמַּחֲנֶה"** (שמות לג, ז'), שהוצרך לומר 'כל מבקש משה' אלא מכאן שנקרא משה על שם המיוחד, שהדבק בדבר נקרא על שם מי שנדבק בו, ע"כ.

והכל סובב על כוונה אחת, שהיא מיסודי הדת, שעל ידי הצדיקים שהשכינה שורה עליהם, על ידם אנו מתקרבים להשי"ת ולתורתו הקדושה.

וכל זה בלי שום ספק. ויתר הדברים שנגעת במכתבך - יעזור השי"ת על ידי ראיית פנים בפנים ושלוה.

יעקב מאיר שכטער

*

■ נרדמים עם דף זוהר הק'...

³ב"ה כ"א אדר ב' הילולא דהרבי ר' אלימלך זי"ע ועכ"י אמן תשל"ו ירושלם עה"ק ת"ו בב"א.

כנראה שמאוד חשוב לך כעת סדר קבוע של שיעורים קטנים, כגון סעיף שו"ע בכל יום, חמשה קאפיטליך תהלים, דף ליקוטי תפילות, ואמירת דף זוהר הק' על הסדר בכל לילה לפני השינה.

הדו"ש וטובתך

יעקב מאיר שכטער בן חיה דינה

3. ח"ב מתוך מכתב קל"ב.

ניצוץ אחד

ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי הגה"צ מורינו שליט"א

הנשמות שנגזר עליהם להיצרף ע"י גלות ועניות ומכח זה אינם יכולים להתפלל כראוי, עדיף ממה שהיו מתפללים בביטול המציאות!

פניני הפרשה

פתגמים קדישין ומרגניתיין טבין שנשמעו מפ"ק הגה"צ מורינו שליט"א בשעה של קורת רוח ובשבילי דאורחא

■ 'כשיפיצו מעינותך חוצה'

מורינו שליט"א דיבר בענין ההתחזקות ואמר: מבואר בדברי חכמינו ז"ל (שבת קלח ע"ב) באמרם 'עתידה תורה שתשתכח מישראל' - והיינו שלפי גודל ההסתר פנים בגשמיות וברוחניות ישתכח התורה ח"ו מישראל, ורק רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל, ולמד זה מקרא שנאמר **"כי לא תשכח מפי זרעו"**. ורבי בריש' ליקוטי מוהר"ן מבאר, דכל זה שלא תשתכח התורה מישראל, הוא מגודל קדושת הזוה"ק שהביא רבי שמעון לעולם. **והן אמת על ידי קדושת הרשב"י והזוה"ק יכולים לחזק עצמינו בתוקף הגלות הזה והסתר בתוך הסתר!** כי בודאי לפי מצב הגלות היתה עתידה התורה שתשתכח מישראל, ורק על ידי קדושת הזוה"ק לא תשכח מפי זרעו.

וע"י הלימוד והגירסה בספר הזוהר נזכה להיגאל, וכמבואר בזוה"ק (ח"ג קכד ע"ב) **"ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי"**. וגאולה הכוונה הן לכל אחד גאולתו הפרטיות מכל מצריו ודוחקיו, וזה ע"י הלימוד והגירסה בספר הזוהר, וע"י קדושת ספר הזוהר מתחזקים בהשם ית' ובתורתו ובמצוותיו, מתוך רעותא דליבא.

והן הגאולה הכללית בישועתן של ישראל במהרה בימינו תהי' בזכות

הזוה"ק, ונראה הדבר כי ככל שמתקרבים יותר לעת הקץ, נתרבים הלומדים בזוה"ק, דעד לפני דורינו אלה היה ענין לימוד הזוה"ק נחלת יחידים, ולא דשו בו רבים, רק מעטים יחידי סגולה, והגה"צ רבי יוסף חיים זאננפעלד זי"ע בעת שהיה מזכיר מימרא מזוהר הק', הזכירו בשם מדרש, מחמת שלא רצה לדבר ברבים בשם הזוה"ק, וב"ה בימינו אלה לומדים את הזוה"ק, אלו בגירסה, ואלו בעיון כשאר חלקי התורה, וכל זה כמו שהודיע רשב"י בזוה"ק, **אשר בסוף ימי הגלות יתרבה הלימוד בזוה"ק, ועי"ז יבוא הגאולה ברחמים במהרה בימינו.**

(צפרא דשבתא נשא תשע"ג לפ"ק)

■ 'אהבהו על הבריות'

מורינו שליט"א אמר: באמת כל האוהב את השי"ת ועמו ישראל, רוצה ומשתדל שיתאהב הקב"ה בעולם וכמבואר בספרי (פרשת ואתחנן פיסקא ל"ב), **"ואהבת את ה' אלהיך"** - 'אהבהו על הבריות כאברהם אביך', כענין שנאמר (בראשית יב ה') **"ואת הנפש אשר עשו בחרן"**, והלא אם מתכנסים כל באי העולם לבראות יתוש אחד ולהכניס בו נשמה אינם יכולים, אלא מלמד שהיה אברהם אבינו מגיירם ומכניסם תחת כנפי השכינה, ע"כ. וכן האוהב את השי"ת מצטער בראותו האיך תשתכנה אבני קודש בראש כל חצות,

נפשות מישראל נתפסים ברשת הס"מ ה"י בכמה מיני אופנים, ומשתדל בכל מה שיכול לקרב את ישראל לאביהם שבשמים, אפילו זה על חשבון של הצלחת עצמו.

ומובא (ע"י שם הגדולים מערכת ש' אות קס"ו) כי הגאון הקדוש רב שמעון לביא זצ"ל בעל מחבר שיר בר יוחאי, היה דעתו ליסע לא"י, וכשבא לטריפולי אשר במדינת לוב (לביא) ראה שהציבור שם הם עמי הארצים ולא היו יודעין דת ודין ואפילו תפלה וברכות כתיקונן, ולא להם רב ומורה דרך שירביץ להם תורה והוראה, והדבר מובן מאליה כי לפי מצב כזה בלי תלמידי חכמים ומרביצי תורה, אחר דור שני ושלישי לא היה נשאר שם שומרי תורה ומצוות, ע"כ אמר הרה"ק רבי שמעון בלבו, כי טוב לו להשאר ולגור בלוב, ולקרב את אנשי המקום לתורה וליראת שמים, ועי"ז יתקיימו דורות רבים בישראל ביהדותם, וזה יותר חשוב לאבינו שבשמים מהליכתו לארץ ישראל, וכן עשה והרביץ תורה ויראה שם והעמידן בקרן אורה.

ומורינו שליט"א סיום: **ובאמת הוא לא הפסיד בזה שלא נסע לארץ ישראל, כי זכה אשר כל ישראל שרים את השיר בר יוחאי שחיבר בכ"כ השתוקקות וכסופים והרהורי תשובה באמת, וזה זכות גדול לו.**

(צפרא דשבתא חי שרה תשע"ד לפ"ק)

"פניני הסיפור"

מעשיות ועובדות מחכימות מאוצרו של מורינו הגה"צ שליט"א מסודר על פי נושאים

'גאון הענוה'

פסחים יש ענין מסויים שרש"י כתב על זה שתי פירושים, ורבי אפרימ'ל הגיב מיניה וביה שישנם שלשה פירושים ברש"י, כאשר הרב שמע זאת הוא יצא מהתפעלות, כי באמת שתי הפירושים כתב רש"י בפירוש, ואילו הפירוש השלישי מוסתר בתוך הפשט השני, והוא אמר שעשה כך לכמה גדולי הדור ולא היה אחד מהם ששם ליבו לכך במהירות כל כך כמו רבי אפרימ'ל...

ופעם אחת אמר רבי אפרימ'ל בענוות חן: **'איך בין דער פחות באנשי' וואס דער רבי האט גערעדט** [אני הוא ה'פחות שבאנשי' שהתכוון עליו רביה"ק], ואעפ"כ יש לי תקוה לטובה, כי אני מקורב ומקושר לצדיק גדול כרביה"ק...

רבי אפרימ'ל היה גאון עולם, אמנם מרוב ענוותנותו לא עשה זאת עליו שום רושם, ועשה כל טצדקי להסתיר גאונותיו, ואם היו מדברים משאלות בכל עניני התורה פלעגט ער נעמען א ספר באווייזן די נושא פונקט [היה נוטל ספר ולהראות את הנושא המדובר], ואמר: **בסייעתא דשמיא פונקט דא האט זיך עס געעפענט!** [בדיוק כאן נפתח לי הספר...], והכל כדי להסתיר גאונותיו!

רבי אליהו חיים רויזן ז"ל הצריך פעם אחת בעת שכתת רגליו לכלכל ההוצאות המרובים של בנין הביהמ"ד דער 'שוהל' במאה שערים לילך לרב אחד, והיה רוצה להציג לפניו את אברכי הכולל, על כן נטל עמו את הגה"ח רבי אברהם שטערנהארץ ז"ל ואת רבי אפרימ'ל, ושאל הרב שבמסכת